

beskatning af en dansk pension, der udbetales til en person, der bor i et andet land, hvis Danmarks dobbeltbeskatningsaftale med dette land bestemmer, at den pågældende type pension kun kan beskattes i den stat, hvor modtageren bor.

Spm. nr. S 836

Til skatteministeren (4/1 99) af:

Svend Aage Jensby (V):

»Hvorledes beskattes udbetalinger fra en kapitalpension, hvis pensionen først hæves, efter at modtageren har taget bopæl i Frankrig, Spanien eller England, opnået opholdstilladelse og er underkastet beskatning der?«

Svar (11/1 99)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Ved udbetalingen af en kapitalpension sker der ikke beskatning. Derimod opkræves der en afgift efter reglerne i pensionsbeskatningsloven. Afgiften er som hovedregel på 40 pct. af det udbetalte beløb.

Agiften opkræves, uanset om modtageren bor her i landet eller i et andet land.

Agiften anses ikke for at være en indkomstskat, der er omfattet af de dobbeltbeskatningsaftaler, som Danmark har indgået med andre stater.

Danmark opkræver altså afgift ved udbetaling af en kapitalpension, som først hæves, efter at modtageren har taget bopæl i Frankrig, Spanien eller England og er underkastet beskatning dér.

Jeg kan tilføje, at Østre Landsret i en dom af 5. maj 1992 tog stilling til spørgsmålet, om afgift efter pensionsbeskatningsloven var omfattet af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Frankrig. I den pågældende sag var der tale om afgift ved tilbagekøb af en rateforsikring for en person, der var flyttet til Frankrig. Efter overenskomsten kan pension (bortset fra tjenestemandspension) kun beskattes i den stat, hvor modtageren bor. Landsretten lagde bl.a. vægt på, at ved tilbagekøb af en rateforsikring burde det udbetalte beløb snarere anses som tilbagebetaling af tidligere indbetalte ydelser end som indkomst. Afgiften kunne således ikke anses for

at have en lignende karakter som de skatter, der var omfattet af overenskomsten med Frankrig. Danmark var derfor berettiget til at kræve afgiften betalt.

Spm. nr. S 592

Til arbejdsministeren (27/11 98) af:

Kristian Jensen (V):

»Hvad er den juridiske baggrund for, at AF nægter at anvise ledig arbejdskraft til en virksomhed, der - helt eller delvist - er ramt af blokade på grund af ét fagforbunds utilfredshed med et andet fagforbunds overenskomst, og har ministeren tænkt sig at ændre reglerne, så AF ikke, jf. ovenstående, blander sig i arbejds-konflikter?«

Svar (7/12 98)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Reglerne om AF's formidling af arbejdskraft fremgår blandt andet af Arbejdsmarkedsstyrelsens bekendtgørelse om en aktiv arbejdsmarkedsindsats.

Det fremgår af bekendtgørelsen, § 2, stk. 1, at Arbejdsformidlingen som neutralt og landsdækkende system har formidlingsansvaret for alle arbejdssøgende, der er tilmeldt Arbejdsformidlingen.

Med hensyn til formidling til en virksomhed, der er ramt af strejke, lockout eller blokade, er det i § 30, stk. 1 fastsat, at når Arbejdsformidlingen modtager skriftlige og fyldestgørende oplysninger fra en faglig organisation herom, skal Arbejdsformidlingen fra iværksættelsen af strejken, lockouten eller blokaden ophøre med al formidling til den pågældende arbejdsgiver. Formidlingsstoppet gælder alle stillinger i virksomheden, der er omfattet af konflikten, og der kan ikke formidles arbejdssøgende fra andre faglige organisationer, jf. § 30, stk. 2.

I bestemmelsens stk. 3 er det fastsat, at såfremt strejken, lockouten eller blokaden hæves, kendes overenskomststridig eller på anden måde retsstridig, skal formidlingen genoptages.

Jeg er uenig med spørgeren i, at Arbejdsformidlingen blander sig i arbejds-konflikter ved at ophøre med at formidle arbejdskraft til f.eks. en blokaderamt virksomhed. Jeg mener tværtimod,